

ראשון

שמות 33

И сказал Моисей Превечному: Ты говоришь мне: веди народ этот, а не дал мне знать, кого Ты пошлешь со мною; Ты однако сказал: Я знаю тебя по имени, и ты обрел благоволение в очах Моих.

וְאָמַר מֹשֶׁה קְדָם יְיָ חֲזִי דְאַתָּה אָמַר לִי אֲסִיק יְתָ עָמָא
הַדִּין וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי יְתָ דִּי תִשְׁלַח עָמִי וְאַתָּה אָמַרְתָּ
רַבִּיתְךָ בְּשׁוּם וְאַף אֲשַׁכְּחָתָא רַחֲמִין קְדָמִי:

И так, если только я обрел благоволение в очах Твоих, то дай мне познать путь Твой, и я познаю Тебя, дабы я и впредь обретал благоволение в очах Твоих; смотри, вот, люд этот Твой же народ.

וְכַעֲנוּ אִם כְּעֵן אֲשַׁכְּחִית רַחֲמִין קְדָמְךָ הוֹדַעְנִי כְּעֵן יְתָ
אוֹרַח טוֹבָךָ וְאִדַּע רַחֲמְךָ בְּדִיל דְּאֲשַׁכַּח רַחֲמִין קְדָמְךָ
וְגַלִּי קְדָמְךָ אֲרִי עָמְךָ עָמָא הַדִּין:

12 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רְאֵה אֶתָּה אֹמֵר אֵלַי הֵעֵל

אֶת־הָעָם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֶת אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח

עָמִי וְאַתָּה אָמַרְתָּ יִדְעִיתִיךָ בְּשֵׁם וְגַם־מִצָּאתָ חֵן בְּעֵינָי:

13 וְעַתָּה אִם־נָא מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדַעְנִי נָא אֶת־דֶּרֶכְךָ

וְאִדְעֶךָ לְמַעַן אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֶיךָ וְרְאֵה כִּי עָמְךָ הִגּוּי

הַזֶּה:

И Он сказал: Я Сам пойду, чтобы
успокоить тебя.

וַיֹּאמֶר שְׂכַנְתִּי תִהְיֶה וְאָנִי לָךְ:

И он сказал Ему: если не пойдешь Ты
Сам, то и не уводи нас отсюда.

וַיֹּאמֶר קְדַמוּהִי אִם לֹיִת שְׂכַנְתָּךְ מִהֲלָכָא בֵּינָנָא לָא
תִּסְקִינָנָא מִכָּא:

И почему будет известно, что я обрел
благоволение в очах Твоих, я и народ
Твой, если не потому, что Ты пойдешь
с нами, и мы отличены будем, я и
народ Твой, от всякого народа, какой
есть на земле?

וּבִמָּה יִתִּידַע הָכָא אֲרִי אֲשַׁכַּחֲתִי רַחֲמִין קְדָמָךְ אָנָּא
וְעָמָךְ הָלֹא בְּמַהֲרָךְ שְׂכַנְתָּךְ עָמָנָא וְיִתְעַבְדּוּ לָנָא פְּרִישׁוֹן
לִי וְלְעָמָךְ מִשְׁנֵי מְכַל עָמָא דִּי עַל אֲפִי אֲרַעָא:

14 וַיֹּאמֶר פָּנֶי יֵלְכוּ וְהִנַּחְתִּי לָךְ:

15 וַיֹּאמֶר אֱלֹוֵי אִם-אֵין פָּנֶיךָ הַלְכִים אֶל-תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה:

16 וּבִמָּה | יוֹדַע אִפּוֹא כִּי-מִצָּאתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ אָנִי

וְעָמָךְ הָלֹא בְּלִכְתָּךְ עָמָנָא וְנִפְלִינֹו ^{to} ^{distinguish} אָנִי וְעָמָךְ

מִכָּל-הָעָם אֲשֶׁר עַל-פָּנֶי הָאֲדָמָה: (פ)

שני

И Превечный сказал Моисею: и то, о
чем ты говорил, Я сделаю; ибо ты
обрел благоволение в очах Моих, и Я
знаю тебя по имени.

וַיֹּאמֶר יְיָ לְמֹשֶׁה אֲףִי יֵת פִּתְגָמָא הָדִין דִּי מִלְּתָא אָעִבֵּד
אֲרִי אֲשַׁכַּחֲתִי רַחֲמִין קְדָמִי וְרַבִּיתָךְ בְּשׁוּם:

17 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה גַּם אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ

אֲעֲשֶׂה כִּי-מִצָּאתִי חֹן בְּעֵינֶי וְאֲדַעֲךָ בְּשֵׁם:

И он сказал: дай мне узреть славу
Твою.

18 וַיֹּאמֶר ה'רְאֵנִי נָא אֶת־כְּבוֹדְךָ:

וַאֲמַר אֲחֲזִינִי כְעַן יְתִי יְקָרְךָ:

И Он сказал: Я проведу пред лицом
твоим всеблагость Мою, и
провозглашу пред тобою имя:
Превечный и, как Я милую, кого хочу
помиловать, и как Я жалею, кого хочу
пожалеть.

19 וַיֹּאמֶר אֲנִי אֵעֱבִיר כָּל־טוֹבִי עַל־פְּנֶיךָ וְקִרְאתִי בְשֵׁם

יְהוָה לְפָנֶיךָ וְחֲנֹתִי אֶת־אֲשֶׁר אָחֹן וְרַחֲמֹתִי אֶת־אֲשֶׁר

אֲרַחֵם:

וַאֲמַר אָנֹכִי אֵעֱבִיר כָּל טוֹבִי עַל אִפֶּיךָ וְאֶקְרִי בְשֵׁמִא דִּי
קִדְמָךָ וְאֲחֹן לְמִן דְּאֲרַחֵם וְאֲרַחֵם עַל מִן דְּאֲרַחֵם:

שלישי

Затем сказал Он: ты не можешь
видеть лица Моего; ибо не может
человек видеть Меня и остаться в
живых.

20 וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לִרְאֹת אֶת־פָּנַי כִּי לֹא־יִרְאֵנִי הָאָדָם

to live

וְחַי :

וַאֲמַר לֹא תִיכּוֹל לְמַחְזִי יְתִי אִפִּי שְׂכַנְתִּי אֲרִי לֹא יִחְזִינִי
אֲנָשָׁא וְיִחְקִים:

И сказал Превечный: вот место возле
Меня; стань на этой скале.

21 וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מָקוֹם אֲתִי וְנִצַּבְתָּ עַל־הָעוֹר:

וַאֲמַר יְיָ הֵא אֶתֶר מִתְקֹן קִדְמִי וְתִתְעַמֵּד עַל טַנְרָא:

И будет, когда станет проходить слава
Моя, Я помещу тебя в ущелие скалы,
и осенью тебя дланью Моею, пока не
пройду.

וְיִהְיֶה בְּמַעְבַּר יְקָרִי וְאַשְׁוִינֶךָ בְּמַעֲרַת טָנָא וְאֶגִּין
בְּמִימְרֵי עֲלֶיךָ עַד דְּאָעְבֵּר:

Тогда отниму длань Мою, и ты
узришь Меня стылу; лицо же Мое
незримо.

וְאַעֲדִי יָת דְּבַרְת יְקָרִי וְתַחֲזִי יָת דְּבַתְרִי וְדַקְדָּמִי לֹא
יִתְחַזֵּן:

22 וְהָיָה בְּעֵבֶר כְּבֹלֵי וְשִׁמְתִּיךָ בְּנִקְרַת הַצֹּר וְשִׁלְפִתִּי
כְּפִי עֲלֶיךָ עַד-עֲבָרִי:

23 וְהִסְתֵּלְתִּי אֶת-כְּפִי וְרָאִיתָ אֶת-אַחֲרִי וּפְנֵי לֹא יֵרָאוּ: (ס)

רביעי

שמות 34

И сказал Превечный Моисею: вытеши
себе две скрижали каменные, как
прежние, и Я напишу на этих
скрижалях слова, какие были на
прежних скрижалях, которые ты
разбил.

וְאָמַר יְיָ לְמֹשֶׁה פֶּסֶל לָךְ תִּרְיִן לִוְחֵי אֲבָנִיָּא כְּקִדְמָאִי
וְאִכְתּוּב עַל לִוְחֵיָא יָת פְּתִגְמֵיָא דִּי הָווּ עַל לִוְחֵיָא
קִדְמָאִי דִּי תִבְרַתָּא:

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה פֶּסֶל-לָךְ שְׁנֵי לַחֹת אֲבָנִים
כְּרָאשֵׁנִים וְכַתְּבֹתִי עַל-הַלָּחֹת אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ
עַל-הַלָּחֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ:

И будь готов к утру, и взойди утром
на гору Синай, и стань в ожидании
Меня там на вершине горы.

וְהָיָה זְמַן לְצִפְרָא וְתִסַּק בְּצִפְרָא לְטוֹרָא דְּסִינַי וְתִתְעַמֵּד
קִדְמֵי תַּמָּן עַל רִישׁ טוֹרָא:

Никто не должен восходить с тобою,
никто не должен и показываться по
всей горе; даже скот, мелкий или
крупный, не должен пастись в виду
горы сей.

וְאִנְשׁ לֹא יִסַּק עִמָּךְ וְאִפְּאִי אֲנִשׁ לֹא יִתְחַזֵּי בְּכָל טוֹרָא
אִפְּאִי עֲנָא וְתוֹרֵי לֹא יֵרְעוּ לְקִבְלֵי טוֹרָא הַהוּא:

2 וְהָיָה נָכוֹן לְבִקְרָא וְעֲלִיתָ בְּבִקְרָא אֶל־הָרַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִּי

שָׁם עַל־רֹאשׁ הָהָר:

3 וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אֶל־יֶרֶא בְּכָל־הָהָר

גַּם־הַצֹּאן וְהַבֶּקֶר אֶל־יָרְעוּ אֶל־מֹול הָהָר הַהוּא:

חמישי

И, вытесав две скрижали каменные,
как прежние, встал Моисей рано
утром, и взошел на гору Синай, как
повелел ему Превечный, и взял в руки
свои обе скрижали каменные.

וּפִסָּל תְּרִין לוחֵי אֲבָנִיָּא כְּקִדְמָאִי וְאִקְדָּם מֹשֶׁה בְּצִפְרָא
וּסְלִיק לְטוֹרָא דְּסִינַי כְּמָא דְּפִקֵּד יְיָ יְתָהּ וְנִסַּב בִּידָהּ
תְּרִין לוחֵי אֲבָנִיָּא:

И сошел Превечный в облаке, и
остановился там возле него, и
провозгласил имя: Превечный.

וְאִתְגַּלִּי יְיָ בְּעֲנָנָא וְאִתְעַמֵּד עִמָּה תַּמָּן וְקָרָא בְּשֵׁמָא
דְּיְיָ:

4 וּפִסָּל שְׁנֵי־ ^{board} לַחַת אֲבָנִים כְּרָאשֵׁנִים וַיִּשְׁכֵּם מֹשֶׁה

בְּבִקְרָא וַיַּעַל אֶל־הָרַר סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיֶּקֶחַ

בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים:

5 וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן ^{to place} וַיִּתִּיצֶב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם

יְהוָה:

И пронесся Превечный пред лицом
его, и провозгласил: Превечный,
Превечный, Бог милосердый и
милующий, долготерпеливый и
обильный милостию и правдою,
וְאֶעֱבֹר יְיָ שְׁכֵנִתָּה עַל אֶפְדֵּי וְקָרָא יְיָ אֱלֹהֵי רַחֲמָנָא
וְחִנּוּנָא מְרַחֵק רְגֵז וּמְסֻגִּי לְמַעַבְד טַבָּון וּקְשׁוּט:

Сохраняющий милость в тысячи
родов, отпускающий вину и
преступление и грех, но не
оставляющий без наказания,
взыскивающий вину отцов на детях и
детях детей, на третьем и четвертом
поколении.

נֹטֵר טִיבו לְאַלְפֵי דְרִין שְׁבַק לַעְוֹן וְלַמְרֹד וּלְחֹבִין
סִלַּח לְדַתִּיבִין לְאוֹרִיתָהּ וְלִדְלָא תִיבִין לֹא מְזַכִּי מְסַעַר
חֹבִי אֲבָהֶן עַל בְּנִין וְעַל בְּנֵי בְנִין מְרַדִּין עַל דֵּר תְּלִיתִי
וְעַל דֵּר רַבִּיעִי:

И поспешил Моисей и преклонился
до земли, и поклонился.

וְאוֹחֵי מֹשֶׁה וּכְרַע עַל אֶרְעָא וּסְגִיד:

6 וַיַּעֲבֹר יְהוָה | עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה | יְהוָה אֵל
compassionate
רַחֵם וְחִנּוּן אֶרְךְ אַפַּיִם וְרַב-חֶסֶד וְאֱמֶת |

7 נֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשָּׂא עֲוֹן וּפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקָּה
to be clean

לֹא יִנָּקֶה פֶּקֶד | עֲוֹן אֲבוֹת עַל-בָּנִים וְעַל-בְּנֵי בָנִים

a
descendant
of the...
עַל-שְׁלִשִּׁים וְעַל- רַבְעִים :

8 וַיַּמְהַר מֹשֶׁה וַיִּקְדּוּ אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ:
to shrivel
up

И сказал: если я обрел благоволение в
очах Твоих, Господи, то да пойдет
Господь среди нас, ибо это народ
жестоковыйный; Ты же простишь
вину нашу и грех наш, и примешь
нас в удел Себе.

וַאֲמַר אִם כָּעַן אֲשַׁפְּחִית רַחֲמִין קְדָמְךָ יְיָ תְהִי כָעַן
שְׂכָנְתָא דִּי בִינָנָא אַרִי עִם קָשִׁי קָדֹל הוּא וְתִשְׁבּוּק
לְחֻבָּנָא וְלַחֲטָאנָא וְתִסְנֵנָא:

И Он сказал: вот, Я заключаю завет:
пред всем народом твоим совершу
чудеса, какие не творились по всей
земле и ни у каких народов, и увидит
весь народ, среди которого ты
находишься, дело Превечного, что
страшно то, что Я делаю для тебя.

וַאֲמַר הָא אָנָא גִזֹר קִים קָדָם כָּל עַמָּךְ אֶעֱבֹד פְּרִישׁוֹן
דִּי לֹא אֶתְבְּרִיאוּ בְּכָל אֶרֶעָא וּבְכָל עַמְמָא וַיַּחֲזִי כָל
עַמָּא דִּי אֶת בִּינִיהוֹן יֵת עוֹבְדָא דִּי אַרִי דָּחֵל הוּא דִּי
אָנָא עֲבֹד עַמָּךְ:

9 וַיֹּאמֶר אִם-נָא מְצֵאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְיָ-נָא אֲדֹנָי

to forgive the nape or back of the...
בְּקֶרְבָּנוּ כִּי עִם-קָשָׁה- עֲרִךְ הוּא וְסִלְחָתָ לְעוֹנֵנוּ

וְלַחֲטָאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

10 וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִכִּי כָרַת בְּרִית נֶגֶד כָּל-עַמָּךְ אֶעֱשֶׂה

נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא-נִבְרְאוּ בְּכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל-הַגּוֹיִם וְרָאָה

כָּל-הָעָם אֲשֶׁר-אִתָּה בְּקֶרְבּוֹ אֶת-מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי-נִוְרָא

הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עַמָּךְ:

שישי

Сохрани же то, что повелеваю тебе
ныне: вот, Я изгоняю от лица твоего
Эмореев и Ханаанеев и Хеттеев и
Периззеев и Хиввеев и Иевусеев;

טַר לָךְ יְתֵי דִי אֲנֵא מִפְּקֻדָּי יוֹמָא דִּין הָא אֲנֵא מְתַרְךָ
מִן קְדָמְךָ יְתֵי אֲמוֹרָאִי וְכַנְעָנָאִי וְחִתָּאִי וְפְרִזְזָאִי וְחִוְוָאִי
וְיְבוּסָאִי:

Так блюди себя, чтобы ты не
заключал союза с жителями той
земли, против которой ты идешь,
дабы они не сделались западнею
среди тебя.

אֶסְתַּמֵּר לָךְ דִּילְמָא תִּגְזֹר קִים לִיתְב אַרְעָא דִּי אַתָּה
עָלִל עָלֶיהָ דִּילְמָא יְהִי לְתַקְלָא בִּינָךְ:

Но разрушьте жертвенники их, и
столбы их сокрушите, и рощи их
вырубите,

אַרִי יְתֵי אֲגוּרֵיהוֹן תִּתְרַעֲוֵן וְיְתֵי קַמְתָּהוֹן תִּתְבָּרוֹן וְיְתֵי
אֲשֵׁרֵיהוֹן תִּקְצְצוּן:

Ибо ты не должен поклоняться
другому богу, потому что Превечный
— имя Его: Ревнитель, Он Бог
ревнующий.

אַרִי לֹא תִסְגֹּד לְטַעֲוֹת עַמְמֵיָא אַרִי יִי קָנָא שְׂמָה אֵל
קָנָא הוּא:

to drive out
from a...

11 שְׁמַר-לָךְ אֶת אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצֻוֶּה הַיּוֹם הַזֶּה גֵּרֶשׁ

a Perizzite

Hittite

וְהַפְּרִזִּי

וְהַחֲתִי

מִפְּנֵיךְ אֶת-הָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי

Jebusite

Hivite

וְהַיְבוּסִי :

וְהַחִוִּי

12 הַשְׁמַר לָךְ פְּנוֹת־תְּכָרֶת בְּרִית לִיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה

landmine

בָּא עָלֶיהָ פְּנִי-הֶיָּה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבֶּךָ:

to tear
down

13 כִּי אֶת-מִזְבְּחֹתָם תִּתְּצוּן וְאֶת-מַצְבְּתָם תִּשְׁבֹּרוּן

וְאֶת-אֲשֵׁרֵי תְכָרְתוֹן:

jealous

14 כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אֲחֵר כִּי יְהוָה קָנָא שְׂמוֹ

אֵל קָנָא הוּא:

Не заключай же союза с жителями
той земли; ибо они ходят блудно
вслед богов своих, и приносят жертвы
богам своим, и ктонибудь пригласит
тебя, и ты будешь есть от жертвы его,

דילמא תגזור קים ליתב ארעא ויטעון בתר טעותהון
וידבחו לטעותהון ויקריו לך ותיכול מדבחיהון:

И будешь брать из дочерей его за
сынов своих, и дочери его,
блудодействуя вслед богов своих,
введут сынов твоих в блужение вслед
богов своих.

ותסב מבנותהון לבניך ויטעין בנותהון בתר טעותהון
ויטעין ית בניך בתר טעותהון:

Богов литых не делай себе.

דחלו דמתכא לא תעבד לך:

15 פִּוְתְּכֹלֶת בְּרִית לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְזָנוּ | אֲחֵרֵי אֱלֹהֵיהֶם

וְזָבְחוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְקָרָא לָךְ וְאָכַלְתָּ מִזִּבְחוֹ:

16 וְלִקְחָתָּ מִבְּנוֹתָיו לְבָנֶיךָ וְזָנוּ בְּנוֹתָיו אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ

אֶת־בְּנֶיךָ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן:

17 אֱלֹהֵי מִסֵּכָה לֹא תַעֲשֶׂה־לָּךְ:

שביעי

Праздник опресноков соблюдай; семь
дней ешь опресноки, как Я повелел
тебе, в определенное время месяца
колосьев; ибо в месяце колосьев
вышел ты из Египта.

ית חגא דפטיריא תטר שבעא יומין תיכול פטירא
כמא די פקדתך לזמן ירחא דאביבא ארי בירחא
דאביבא נפקתא ממצרים:

18 אֶת־חֹג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת אֲשֶׁר

צִוִּיתָךְ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב ^{spring} כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב יֵצְאָתָּ

מִמִּצְרַיִם:

Все разверзающее матернюю утробу
— Мне; также все из скота твоего
мужеского пола, утроборазверзающее
из крупного или мелкого скота.

כָּל פֶּתַח וּלְדָא דִּילִי וְכָל בְּעִירָהּ דְּכָרִין תִּקְדָּשׁ בְּכוֹר
תֹּר וְאִמֶּר:

Утроборазверзающее же из ослов
выкупай ягненком, а если не
выкупишь, то убей его с затылка; все
первородное из сынов твоих выкупай.
Да не являются пред лице Мое ни с
чем.

וּבֹכְרָא דְחִמְרָא תִּפְרוֹק בְּאִמְרָא וְאִם לֹא תִּפְרוֹק
וְתִנְקֶפּהּ כָּל בֹּכְרָא דְבְנֵיהּ תִּפְרוֹק וְלֹא יִתְחַזֵּן קֳדָמִי
רִיקָנִין:

Шесть дней работай, а в седьмой день
покойся, также во время пахоты и
жатвы покойся.

שֵׁשֶׁת יָמִין תִּפְלַח וּבְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תִּנּוּחַ בְּזִרְעָא
וּבְחֻצָּא תִּנּוּחַ:

И праздник седмиц совершай себе,
праздник начатков жатвы пшеницы,
также праздник уборки, по
истечении года.

וְחֵגא דְּשַׁבְּעָא תַּעֲבִיד לָךְ בְּכוּרֵי חֲצֵד חֲטִין וְחֵגא
דְּכֻנְשָׁא בְּמִפְקָא דְּשִׁתָּא:

19 כָּל-פֶּתַח וּלְדָא דִּילִי וְכָל-מִקְנֶה תִּזְכֹּר פֶּטֶר שׁוֹר
a fissure רָחֵם לִי וְכָל-מִקְנֶה תִּזְכֹּר פֶּטֶר שׁוֹר
וְשִׁה:

20 וּפֶטֶר חֲמוֹל תִּפְדֶּה בְּשִׁה וְאִם לֹא תִּפְדֶּה וְעִרְפָּתוֹ כָּל
to break the neck
בְּכוֹר בְּנֵיהּ תִּפְדֶּה וְלֹא יִרְאוּ פָנֶי רִיקָם:
empty-handed

21 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבִיד וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּשְׁבֶּת בְּחֵרִישׁ
plowing
וּבְקָצִיר תִּשְׁבֶּת:

22 וְחֵג שָׁבֻעַת תַּעֲשֶׂה לָךְ בְּכוּרֵי קָצִיר חֲטִים וְחֵג
wheat
הָאֲסִיף תִּקּוּפַת הַשָּׁנָה:
week gathered period

Три раза в году должен являться весь
мужеский пол твой пред лице
Господа Превечного, Бога Израилева.

תלת זמנין בשתא יתחזון כל דכורד קדם רבון עלמא
י אלעה דישראל:

Ибо Я изгоню народы от лица твоего,
и расширю пределы твои; никто
однако не пожелает земли твоей,
когда будешь восходить являться
пред лице Превечного, Бога твоего,
три раза в году.

ארי אתרד עממין מן קדמד ואפתי ית תחומד ולא
יחמד אנש ית ארעד במסקד לאתחזאה קדם יי
אלהד תלת זמנין בשתא:

Не нарезавай крови жертвы Моей при
квасном, и пусть не остается на ночь
до утра жертва праздника пасхи.

לא תכוס על חמיע דם פסחי ולא יביתון לצפרא בר
ממדבחא תרבי נכסת חגא דפסחא:

Первые начатки земли твоей приноси
в дом Превечного, Бога твоего. Не
вари козленка в молоке матери его.

ריש בפורי ארעד תיתי לבית מקדשא דיי אללהד לא
תיכלון בשר בחלב:

23 שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל-זָכוֹר ^{a male} אֶת-פָּנָי

הָאֵלֹהִים יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

24 כִּי-אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֵיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת-גְּבוּלְךָ וְלֹא-

יִחְמַד ^{to delight in} אִישׁ אֶת-אַרְצְךָ בַּעֲלֹתְךָ לְרֹאוֹת אֶת-פָּנָי

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה:

25 לֹא-תִשְׁחַט עַל-חֶמֶץ דָּם-זִבְחִי וְלֹא-יָלִין לַבֶּקֶר

זֶבַח חַג הַפֶּסַח:

26 רֵאשִׁית בְּכוּרֵי אֲדָמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא-

תִּבְשֹׁל ^{properly} גְּדִי בַחֲלֵב אִמּוֹ: (פ)

Ezekiel 37:1-14

הפטרה — יחזקאל

הפטרה

The hand of the LORD was upon me,
and the LORD carried me out in a
spirit, and set me down in the midst of
the valley, and it was full of bones;
and He caused me to pass by them
round about, and, behold, there were
very many in the open valley; and, lo,
they were very dry.

And He said unto me: 'Son of man, can
these bones live?' And I answered: 'O
Lord GOD, Thou knowest.'

Then He said unto me: 'Prophecy over
these bones, and say unto them: O ye
dry bones, hear the word of the LORD:

Thus saith the Lord GOD unto these
bones: Behold, I will cause breath to
enter into you, and ye shall live.

And I will lay sinews upon you, and
will bring up flesh upon you, and cover
you with skin, and put breath in you,
and ye shall live; and ye shall know that
I am the LORD.'

1 הִיָּתָה עָלַי יַד־יְהוָה וַיּוֹצֵאֵנִי בְרוּחַ יְהוָה וַיְנִיחֵנִי בְּתוֹךְ

הַבִּקְעָה וְהִיא מְלֵאָה עַצְמוֹת:

2 וַהֲעִבִירֵנִי עֲלֵיהֶם סָבִיב | סָבִיב וְהִנֵּה רַבּוֹת מְאֹד

עַל־פְּנֵי הַבִּקְעָה וְהִנֵּה יְבֹשׁוֹת מְאֹד:

3 וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּוֹאָדָם הִתְחַיֵּינָה הָעַצְמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַר

אֲדֹנָי יְהוִה אַתָּה יָדָעְתָּ:

4 וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנָּבֵא עַל־הָעַצְמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם

הָעַצְמוֹת הַיְבֹשׁוֹת שְ�מָעוּ דְּבַר־יְהוָה:

5 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לָעַצְמוֹת הָאֵלֶּה הִנֵּה אֲנִי מְבִיא

בְּכֶם רוּחַ וַחַיִּיתֶם:

6 וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם ^{sinew} גְּדִים וְהָעֵלַתִּי עֲלֵיכֶם בָּשָׂר

וְקָרַמְתִּי ^{to cover} עֲלֵיכֶם עוֹר וְנָתַתִּי בְּכֶם רוּחַ וַחַיִּיתֶם וַיִּדְעֻתֶם

כִּי־אֲנִי יְהוָה:

So I prophesied as I was commanded;
and as I prophesied, there was a noise,
and behold a commotion, and the bones
came together, bone to its bone.

And I beheld, and, lo, there were sinews
upon them, and flesh came up, and skin
covered them above; but there was no
breath in them.

Then said He unto me: 'Prophecy unto
the breath, prophecy, son of man, and
say to the breath: Thus saith the Lord
GOD: Come from the four winds, O
breath, and breathe upon these slain,
that they may live.'

So I prophesied as He commanded me,
and the breath came into them, and
they lived, and stood up upon their feet,
an exceeding great host.

Then He said unto me: 'Son of man,
these bones are the whole house of
Israel; behold, they say: Our bones are
dried up, and our hope is lost; we are
clean cut off.

Therefore prophecy, and say unto them:
Thus saith the Lord GOD: Behold, I will
open your graves, and cause you to
come up out of your graves, O My
people; and I will bring you into the
land of Israel.

7 וַנִּבְּאֵתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי וַיְהִי-קוֹל כְּהִנָּבְאִי וַהֲנֵה-רָעַשׁ
וַתִּקְרְבוּ עֲצָמוֹת עִצָּם אֶל-עֲצָמוֹ:

8 וּרְאִיתִי וַהֲנֵה-עָלֵיהֶם גְּדִים וּבָשָׂר עָלָה וּיָקָרָם עָלֵיהֶם
עוֹר מִלְּמַעְלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם:

9 וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנָּבֵא אֶל-הָרוּחַ הִנָּבֵא בֶן-אָדָם וְאָמַרְתָּ
אֶל-הָרוּחַ כֹּה-אָמַר | אֲדַנִּי יְהוָה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאִי
הָרוּחַ וּפָחִי ^{to puff} בַּהֲרוּגִים הָאֵלֶּה וַיְחִיּוּ:

10 וַהֲנִבְּאֵתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּנִי וַתָּבוֹא בָהֶם הָרוּחַ וַיְחִיּוּ וַיַּעֲמֵדוּ
עַל-רַגְלֵיהֶם חֵיל גָּדוֹל מְאֹד-מְאֹד: (ס)

11 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן-אָדָם הֲעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל
^{literally a cord}
הֵמָּה הֵנָּה אֲמָרִים יִבָּשׁוּ עֲצָמוֹתֵינוּ וְאַבְדָּה תִּקְוַתֵּנוּ
נִגְזַרְנוּ לָנוּ:

12 לֵכֵן הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה-אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה הִנֵּה
אֲנִי פֹתַח אֶת-קְבֻרֹתֵיכֶם וְהֵעֲלִיתִי אֶתְכֶם מִקְבְּרוֹתֵיכֶם
עִמִּי וַהֲבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל-אֶדְמַת יִשְׂרָאֵל: (ס)

And ye shall know that I am the LORD,
when I have opened your graves, and
caused you to come up out of your
graves, O My people.

And I will put My spirit in you, and ye
shall live, and I will place you in your
own land; and ye shall know that I the
LORD have spoken, and performed it,
saith the LORD.'

13 וַיִּדְעֻם כִּי־אֲנִי יְהוָה בִּפְתֹּחַי אֶת־קְבֻרֹתֵיכֶם וּבְהֶעָלוֹתִי

אֶתְכֶם מִקְבֻרֹתֵיכֶם עָמִי:

14 וְנָתַתִּי רוּחִי בָכֶם וַחַיֵּיתֶם וְהִנַּחְתִּי אֶתְכֶם עַל־אֲדָמְתְּכֶם

וַיִּדְעֻם כִּי־אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי וַעֲשִׂיתִי נְאֻם־יְהוָה: (פ)